

**Виставка
«До Дня Соборності
України»**

Розділ І

**Об'єднання Української Народної
Республіки із Західноукраїнською
Народною Республікою.**

ДИРЕКТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ
РЕСПУБЛІКИ.

ІМЕНЕМ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ.
ДИРЕКТОРІЯ ОПОВІЩАЄ НАРОД УКРАЇНСЬКИЙ ПРО ВЕЛИКУ ПОДІЮ
В ІСТОРІЇ ЗЕМЛІ НАШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ.

3-ГО СІЧНЯ 1919 РОКУ В М. СТАНІСЛАВОВІ УКРАЇНСЬКА
НАЦІОНАЛЬНА РАДА ЗАХІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБ-
ЛІКИ, ЯК ВИРАЗНИК ВОЛІ ВСІХ УКРАЇНЦІВ Б. АВСТРІЙСЬКОЇ ІМ-
ПЕРІЇ І ЯК НАДВИЩИ ІХНІ ЗАКОНОДАВЧИ ЧИННИК, ТОРЕСТВЕН-
НО ПРОГОЛОСИЛА ЗЛУКУ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕС-
ПУБЛІКИ З НАДНІПРЯНСЬКОЮ УКРАЇНСЬКОЮ НАРОДНОЮ РЕСПУБЛІ-
КОЮ В ОДНОЦІЛЬНУ СУВЕРЕННУ НАРОДНУ РЕСПУБЛІКУ.

ВІТАЮЧИ З ВЕЛИКОЮ РАДІСТЮ ЦЕ ІСТОРИЧНИЙ КРОК ЗА-
ХІДНИХ БРАТІВ НАШИХ, ДИРЕКТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕС-
ПУБЛІКИ УХВАЛИЛА ТУЮ ЗЛУКУ ПРИНЯТИ І ЗДІЙСНЯТИ НА УМОВАХ,
ЯКІ ЗАЗНАЧЕНІ В ПОСТАНОВІ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОД-
НОЇ РЕСПУБЛІКИ ВІД 3-ГО СІЧНЯ 1919 РОКУ.

ОДНИНІ ВО ЄДИНО ЗЛИВАЮТЬСЯ СТОЛІТТЯМ ОДІРВАНІ ОД-
НА ВІД ОДНОЇ ЧАСТИНИ ЄДИНОЇ УКРАЇНИ - ЗАХІДНО - УКРАЇНСЬ-
КА НАРОДНА РЕСПУБЛІКА / ГАЛИЧИНА, БУКОВИНА, І УГОРСЬКА
УКРАЇНА / І НАДНІПРЯНСЬКА ВЕЛИКА УКРАЇНА.

ЗДІЙСНИЛИСЬ ВІКОВІЧНІ МРІЇ, ЯКИМИ ЖИЛИ І ЗА ЯКІ
УМІРАЛИ КРАЩІ СИННІ УКРАЇНИ.

ОДНИНІ Є ЄДИНА НЕЗАЛЕЖНА УКРАЇНСЬКА НАРОДНА РЕС-
ПУБЛІКА.

ОДНИНІ НАРОД УКРАЇНСЬКИЙ, ВИЗВОЛЕНИЙ МОГУТЬНІМ
ПОРИВОМ СВОЇХ ВЛАСНИХ СИЛ, МАЄ ЗМОГУ ОБ'ЄДНАНИМИ ДРУ-
ГИМИ ЗУСИЛЛЯМИ ВСІХ СВОЇХ СИНІВ БУДОВАТИ НЕРОЗДІЛЬНУ
САМОСТІЛЬНУ ДЕРЖАВУ УКРАЇНСЬКУ НА БЛАГО І ЧАСТЯ ВСЬО-
ГО ЇЇ ТРУДОВОГО ЛОДУ.

22 СІЧНЯ 1919 РОКУ

У М. КИЇВІ.

ГОЛОВА ДИРЕКТОРІЇ

ЧЛЕНИ ДИРЕКТОРІЇ

ЧЛЕН - СЕКРЕТАРЬ

КЕРУЮЧИЙ СПРАВАМИ ДИРЕКТОРІЇ

В. Винниченко

Григор'єв
Сіф'яренко

Ф. Швець

І. І. Масиш

Української Народної Республіки.

I. Загальні постанови.

1. 1. Відновити своє державне право для оборони свого краю, для забезпечення краю і охорони вільностей і добробуту своїх громадян, Україна, яко Народна Республіка входить зареком в склад федеративної Республіки Російської для кожного здійснення цих завдань як у до своєї країни, так і інших країв федерації.-
2. Суверенне право в Українській Республіці належить Українському Народови разом з народностями, які живуть в ній на Українській Землі.- Це суверенне право здійснюється через Всенародні Збори Українські, оскільки певні права з нього не передані центральним органам федеративної Російської Республіки.-
3. Територія Української Республіки обіймає такі землі з повною Українською людиною, які зараз приналежать до Російської Держави: губернії Київську, Подільську, Волинську, Лембську, Чернігівську, Полтавську, Харківську, Катеринославську, Херсонську і Таврійську, з виключенням частин неукраїнських/як Крим / і в прилученні сусідніх територій Українських.-
- Детальне розмежування в пограничних територіях має бути зроблено комісіями, що на останню підставу приймуть бажання місцевої людності належати або не належати до Української Республіки.-
4. Коли до Російської Держави прилучилися на основі свободного бажання західні Українські землі, вони можуть також увійти в склад Української Республіки.-
5. Територія Української Республіки невіддільна.- Ніяка частина її не може бути прилучена до котроїсь иньшої республіки, але не може бути відлучена з складу республіки без волі Української Республіки.-
6. Не порушуючи одної своєї влади Українська Республіка надає своїм землям, волостям і громадам права широкого самоуправування, дотримуючи принципу децентралізації.-

II. Права громадян України.

7. Громадянином Української Республіки вважається кожда особа яка родилася на території її, а також та яка се право набула, по-

./.

ЗАКОН

Української Радянської Соціалістичної Республіки

ПРО МОВИ В УКРАЇНСЬКІЙ РСР

Українська РСР визнає життєдаєність та суспільну цінність усіх національних мов і беззаперечно гарантує своїм громадянам національно-культурні та мовні права, виходячи з того, що тільки вільний розвиток і рівноправність національних мов, висока мовна культура є основою духовного взаєморозуміння, культурного взаємозбагачення та зміцнення дружби народів.

Українська мова є одним з вирішальних чинників національної самобутності українського народу.

Українська РСР забезпечує українській мові статус державної з метою сприяння всебічному розвитку духовних творчих сил українського народу, гарантування його суверенної національно-державної майбутності.

Виховувати у громадян, незалежно від їхньої національної належності, розуміння соціального призначення української мови як державної в Українській РСР, а російської мови як мови міжнаціонального спілкування народів Союзу РСР – обов'язок державних, партійних, громадських органів та засобів масової інформації республіки. Вибір мови міжособового спілкування громадян Української РСР є невід'ємним правом самих громадян.

ЦДАВО України

НАКАЗ

Громадянам Української Народньої Республіки.

Іменем Головного Командування та військ Української Народньої Республіки наказуємо всім громадянам стежити, щоб права та воліності народу, неспинно та рішуче проваджались в життя та закріплялись. Тому:

1) ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ агітація устно та письмом супротив незалежності та з'єднання Українських Земель;

2) ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ агітація устно і письмом супротив Уряду Директорії, Головного Командування і Військ Української Народньої Республіки, а також і супротив їх розпоряджень;

3) ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ агітація устно і письмом, маюча на меті внести роз'єднання і смуту в єдність фронту Військ Української Народньої Республіки;

4) ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ агітація устно і письмом супротив боротьби з узурпаторами та віковими ворогами вільного культурно-політичного та економічного розвитку Українського Народу;

5) ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ агітація устно і письмом за ввід на Україну чужеземних військ, а також і формування військ на Україні для інших країн;

6) ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ діяльність партій та організацій, маючих на меті боротьбу в тій чи иній формі з Українським рухом.

Окремі особи та організації, які будуть іти супротив цього наказу притягати до відповідальності по законам військового часу.

За виконання цього наказу наказується всім військовим та державним урядовим і всім громадянам Української Народньої Республіки слідкувати, а на випадок виступу ворожого проти Влади Української Народньої Республіки її Директорії—винауватих—затримувати і надсилати до найближчої військової частини, або до коменданта.

Головний Отаман Українських Народніх
Республіканських військ ПЕТЛЮРА.

8 грудня 1918 р.

Ставка.

43

Наказ головного отамана Українських народніх республіканських військ Симона Петлюри громадянам УНР. 1918 рік.

ДАСО. Листівки. - інв. № 2674. - Арк. 23а.

ВІСТНИК

державних законів і розпорядків

Західної Области Української Народної Республіки.

1. Випуск.

Виданий 31. січня 1919.

Річник 1919.

Зміст: (ч. 1—7) 1. Ухвала У. Н. Р. про злуку Західно-Української Республіки з Українською Народною Республікою. — 2. Закон про спосіб оповіщення законів і розпорядків. — 3. Закон доповнючий статут У. Н. Р. — 4. Закон про Виділ У. Н. Р. — 5. Закон про несаїманість членів У. Н. Р. — 6. Розпорядок в справі воєнних чинів осіб необов'язаних до військової служби. — 7. Розпорядок в справі виплати одноразового надзвичайного додатку чинним урядникам і функціонерам державним, урядникам і функціонерам управління до емеритури, вдовам і сиротам по них та робітникам залізничодорожників.

1.

Ухвала

Української Національної Ради з дня 3. січня 1919 р. про злуку Західно-Української Народної Республіки з Українською Народною Республікою.

Українська Національна Рада постановила:

Українська Національна Рада, виконуючи право самоозначення Українського Народу, проголошує торжественно з'єднання з північним днем Західно-Української Народної Республіки з Українською Народною Республікою в одну, єдину, суверенну Народну Республіку.

Зміряючи до найскоршого переведення сєї злуки, Українська Національна Рада затверджує передступний договір про злуку, заключений між Західно-Українською Народною Республікою і Українською Народною Республікою дня 1. грудня 1918 р. у Хвастові, та поручає Державному Секретаріатови негайно розпочати перего-

вори в київському правительством для сфіналізованя договору про злуку.

До часу, коли зберуться установчі збори з'єдненої Республіки, законодавчу владу на території бувшої Західно-Української Народної Республіки виконує Українська Національна Рада.

До тогож самого часу цивільну і військову адміністрацію на згаданій території веде Державний Секретаріат, установлений Українською Національною Радою, як її виконуючий орган.

За Виділ Української Національної Ради:

Др Горбачевський, в. р.

Др Петрушевський, в. р.

2.

Закон

з дня 4. січня 1919 р. про спосіб оповіщення законів і розпорядків.

Українська Національна Рада постановила:

Ухвала Української Національної Ради про злуку Західноукраїнської Народної Республіки з Українською Народною Республікою. 3 січня 1919 рік.

ЦДАВО України. Ф. 2192. Оп.2. Спр.3. Арк. 1. Друкований примірник.

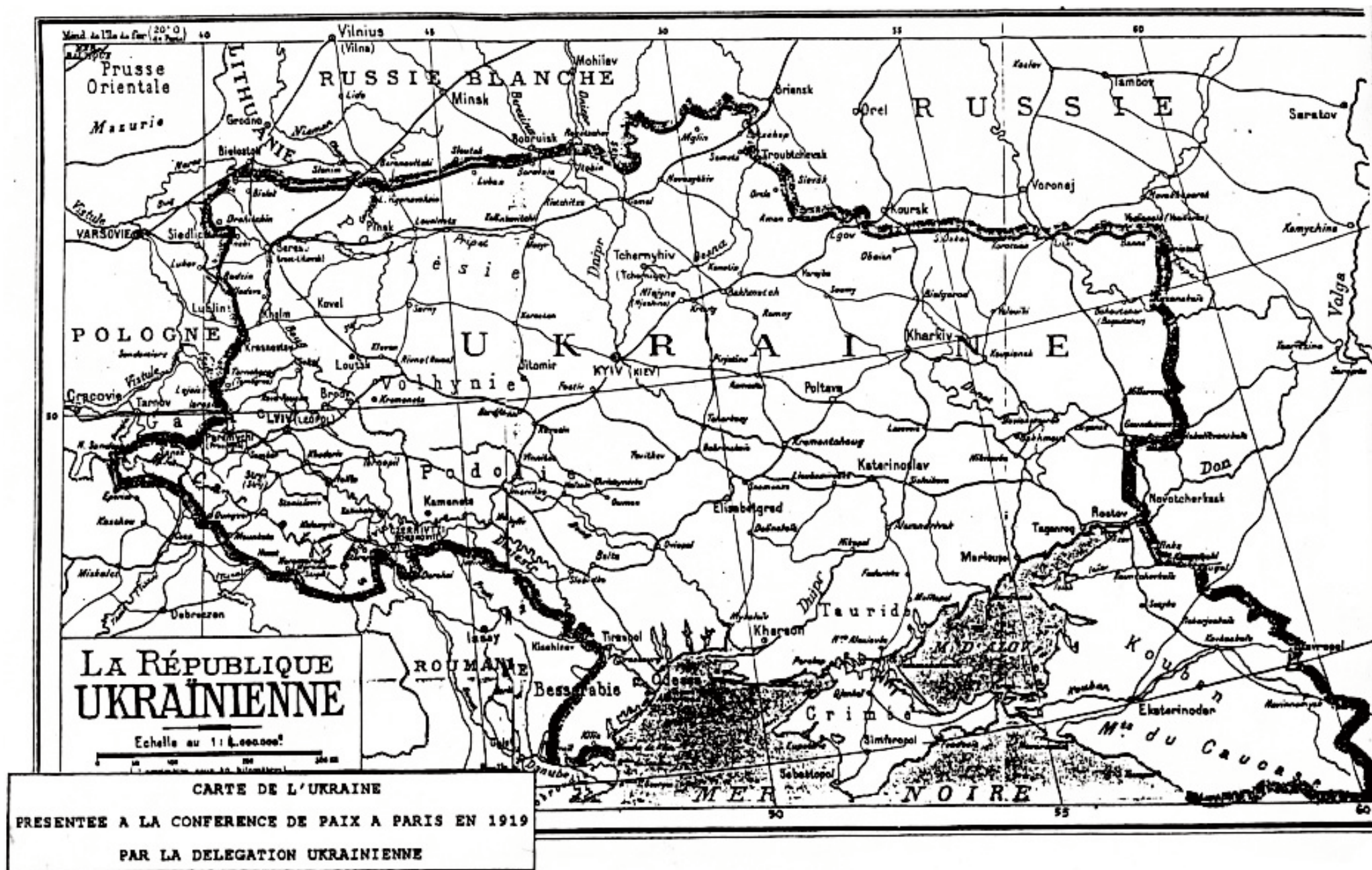
складових адміністративних частин Української Народньої Республіки в межах абсолютної більшості розселення Української людности по повітам.

302

1. КИЇВЩИНА: Київський, Бердичівський, Васильківський, Звенигородський, Канівський, Липовецький, Радоми-ський, Сквирський, Таращанський, Уманський, Черкас-ський та Чигиринський.
2. ПОДІЛЛЯ: Кам. Подільський, Валтський, Брацлавський, Виницький, Могилівський, Ольгопольський, Гайсин-ський, Летичевський, Литинський, Проскурівський, Уши-ський, Ямпольський.
3. ЧЕРНИГІВЩИНА: Чернігівський, Борзенський, Глухівський, Городнянський, Козелецький, Ковтовецький, Кролевець-кий, Новгород-Сіверський, Ніжинський, Остерський та Сосницький.
4. ВОЛИНЬ: Житомирський, Володимир-Волинський, Дубенський, Заславський, Козельський, Кременецький, Луцький, Но-воград-Волинський, Овручський, Острозький, Ровен-ський та Староконстантинівський.
5. ПОЛТАВЩИНА: Полтавський, Гадяцький, Зінківський, Золо-тоношський, Гребінський, Константиногородський, Кре-менчуцький, Яхивський, Дубенський, Миргородський, Пе-реяславський, Пирятинський, Прилуцький, Роменьський, Хо-рольський.
6. ХАРЬКІВЩИНА: Харківський, Ахтирський, Богодухівський, Валківський, Возчанський, Змиївський, Іземський, Ку-п'янський, Лебедівський, Старобільський та Сумський.
7. КАТЕРИНОСЛАВЩИНА: Катеринославський, Олександрійський, Бахмутський, Верходніпровський, Маріупольський, Но-вомосковський, Павлоградський, Славяносербський.
8. ХЕРСОНЩИНА: Херсонський, Єнакіївський, Єлизаветгород-ський, Одеський, Олександрійський, Тираспольський.
9. ТАВРІЯ: Бердянський, Дніпровський, Молітопольський.
10. КУРЩИНА: Грайворонський, Ново-Оскольський, Путівльський Суджанський.
11. ХОЛМЩИНА: Холмський, Білзьський, Володавський, Грубешів-ський, Константинівський, Томашівський.
12. ВОРОНИЖЩИНА: Вирученський, Богучарський, Валуйський, Острогожський, Павливський.
13. ДОНЩИНА: Таганрогський.
14. ГОРОДНЕНЩИНА. Частина Білзьського, Берестейський, Кобрин-ський, частина Пружанського кордони: Сарнаки, Мель-ник, Кам'янець-Літовськ, Високо-Літовськ, Пружани, Вишовоцьке сєрс.

В стані вирішення конвенції, що зараз відбувається та згідно III Універсалу Української Центральної Ради та-кож і території тих губерній та областей де українська по-сілість більша, по виявленню організованої волі народу тих земель - також числені:

15. МЕНЩИНА: Пеньківський та Мозирський.

Межі України, які були заявлені делегацією УНР на Паризькій мирній конференції в 1919-20 роках.
 Інтернет ресурс.

Розділ II

Знаки Державної Скарбниці.

ДЕРЖАВНИЙ БАНК
УКР. НАР. РЕСПУБЛІКИ

Оббіжно.

ВИДІЛ
КРЕДИТОВИХ БІЛЕТІВ

8 квітня 1918 р.

№. 16

Конторам, Відділам і Скарбницям

На підставі закопа, ухваленого Центральною Радою 30 березня 1918 р. випускаються нові папірові грошові знаки вартостю в 5, 10, 25 і 50 карбованців під назвою: „Знаки Державної Скарбниці“, за підписом Діректора згаданої Скарбниці.

Про випуск в обертання знаків
Державної Скарбниці в 5, 10,
25 і 50 карбованців вартости.

З 6-го квітня с. р. згадані знаки, вартостю в 50 карбованців, випущені Київською Конторою Державного Банку, потім, по мірі виготовлення, вони випускатимуться і иншими установами Банку і Скарбницями.

Зразки цих знаків висилатимуться до Контор та Відділів, по мірі їх вироблення.

Знаки ці повинні лічитися гідними доти, поки на них зостаються цілими: підпис Діректора та ³ їх більшини.

З огляду на це, Державний Банк пропонує Конторам, Відділам та Скарбницям:

1) Надіслані знаки згаданої вартости, після відповідального перегляду, поставити в рахунок капіталу до обертання (зачислити в оборотную кассу).

2) Приймати ці знаки до виплати і до обміну з дня випуску їх з Київської Контори.

3) Знаки, які надійдуть в каси Відділів та Скарбниць, видавати як у виплату, так і у обмін незалежно від того, чи випускає ця інституція такі знаки, чи ні.

4) Всі обороти з ціми знаками треба зазначувати як по книгам, так і по відомостям про готівку каси окремо.

5) Попсовані знаки Державної Скарбниці, після накладання на них знаків зніщення, належить вислати в Київську Контору порядком, встановленим оббіжником 10 січня 1918 р. під № 7 задля українських карбованців.

Примірник цього оббіжника належить надіслати в місцеву Фінансову Палату.

Орігінал підписали: В. об. Діректора Державного Банку В. Ігнатович і за Діректора Виділа: Лавровський.

Циркуляр Держбанку про випуск паперових грошей під назвою «Знаки Державної Скарбниці». 5 квітня 1918 рік.

Державний архів Чернігівської області, ф.1011, оп.1, спр.139, арк.39.

Паперові гроші - знаки Державної скарбниці 1918 - 1920 років випуску - вартістю 5 гривень (карбованців).

Інтернет ресурс.

Паперові гроші - знаки Державної скарбниці 1918 - 1920 років випуску - вартістю 10 гривень (карбованців).

Інтернет ресурс.

Паперові гроші - знаки Державної скарбниці 1918 - 1920 років випуску - вартістю 25 гривень (карбованців).

Інтернет ресурс.

Паперові гроші - знаки Державної скарбниці 1918 - 1920 років випуску - вартістю 50 гривень (карбованців).

Інтернет ресурс.

Розділ III

**Фото політичних діячів та знакових
подій після проголошення УНР.**

Скоропадський Павло Петрович - Гетьман Всієї України з 29 квітня 1918 року по 14 грудня 1918 рік.
Інтернет ресурс.

Грушевський Михайло Сергійович - Голова Української Центральної Ради УНР з 27 березня 1917 року по 29 квітня 1918 рік.
Інтернет ресурс.

Винниченко Володимир Кирилович - Голова Генерального Секретаріату Української Центральної Ради у червні 1917 року - січні 1918 року.
Інтернет ресурс.

Перший Генеральний Секретаріат Української ЦР. Справа наліво: сидять – Петлюра С.В., Єфремов С.О., Винниченко В. К., Барановський Х., Стещенко І.М.; стоять – Мартос Б. М., Стасюк Н., Христюк П. В.; в овалі – Садовський В. В. 1917 рік.
Фото ЦДКФФА України ім. Пшеничного, од.обл.2-8727.

Відзначення проголошення УНР. Київ.
Інтернет ресурс.

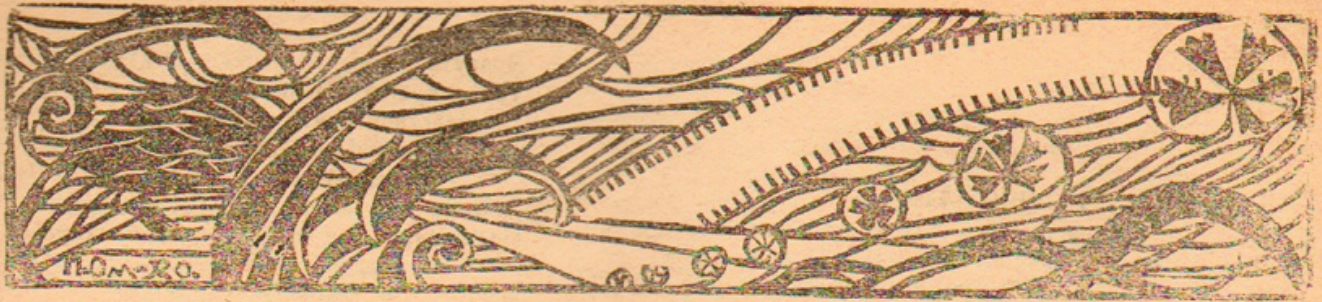

Мітинг на Софіївській площі з нагоди проголошення Акта злуки Української Народної Республіки та Західно-Української Народної Республіки. Київ. 22 січня 1919 рік.

ЦДКФФА України ім. Г.С. Пшеничного, од. об. 0-183079.

Розділ IV

**Повідомлення в пресі до Дня
Соборності України.**

ДАНИЛО ЛЕВСЬКИЙ.

22 СІЧНЯ.

Хоч ми й на чужині святкуєм цей день,
Та смутку в цей день ми не знаєм;
Ми голосно, щиро і всі, як оден,
„Живи Україно!“ гукаєм.
Хоч ми й на чужині святкуєм цей день...

Настане, ми певні, сподіваний час:
У Києві сурми заграють,
І знов на цім світі, хоч би вже й без нас,
Ті самі слова пролунають.
Настане, ми певні, сподіваний час...

Спочине змордований рідний наш край,
Минуться тяжкі наші муки
І в тихих оселях, хороших, мов рай,
Не будуть сичати гадюки.
Спочине змордований, рідний наш край...

Ми віримо в світлі, майбутні часи,
В красу боротьби й перемоги,
І з вірою в святість такої краси
Не зійдем з одної дороги.
Ми віримо в світлі, майбутні часи...

Ціною життя ми досягнем мети:
Де нині Велика Руїна,
Там мусить повстати й зрости
Могутня і Вільна Вкраїна.
Ціною життя ми досягнем мети.

І-1923
К а л і ш.

Вірш Д. Левського «22 січня» (Часопис «Веселка», Ч.1, 1923 рік).
ЦДАЗУ, ф. 15, оп. 1, спр. 66, арк. 4.

НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

Український двохижневик в Парижі

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І АДМИНІСТРАЦІЇ:

« NEZALEJNIST »

27, Bd. La Tour Maubourg, Paris 7.

L'INDÉPENDANCE

BIMENSUEL UKRAINIEN

Гроші висилати на адресу:

Mr. STASIV 2, Cité de l'Avenir, Paris (11*)
FRANCE

Виходить 1-го та 15-го кожного місяця
Ціна окремого числа 1.50 фр.

НАДХОДИТЬ ЧАС

Ось вже десять років, як ми покинули рідну землю. Перейти довелося через великі тортурні, на які ми не заслужили.

Збруч... Чи не лящат і досі слова союзників; «Жуцай бронь, кабanel?» Потім села навколо Тарнополя. Людське, братнє відношення селян - українців. І це, здається, найсвітліший момент з історії перебування на «ласці Ляхів». Потім... Каліш, Александрів, Вадовиці, Ланцут і Ченстохів. Пізніше... повстання.

Нові каліки безглуздої авантури, Базар, нові могилки кращих козаків і старшин. Нарешті... Фабрики тяжкої індустрії на Сході

Січень особливо багатий на події в історії визвольної боротьби України за незалежність.

В січні 1918 року Україна заявила, що стає самостійною. В тому ж таки Січні Україна, впрше після Полтави, підняла зброю на найздника з півночі. Січень вдихнув волю до боротьби в Український нарід, він збудив його з мертвого сну, вивів з положення інерції.

І вже через рік, в Січні 1919 року, Велика Україна поєдналася з так довго віді-

22 Січня 1919 року

рваною сестрою — Східною Галичиною.

Не стало кордону між поділеними братами — Україна стала Соборною.

Стратили ми одне і друге. Та сотки тисячів трупів, що полягли за Самостійну, Соборну Українську Державу, лишили кривавий заповіт, який виконає Українська Нація, хоч би довелося їй віддати за це кров і життя найкращих своїх синів.

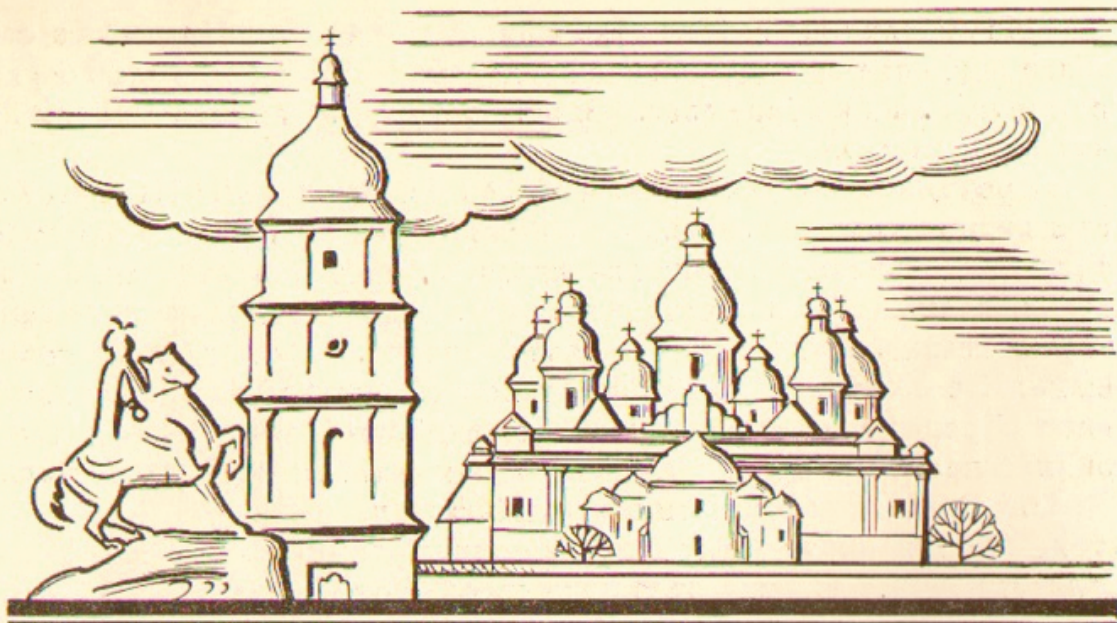
Ідея Самостійної Соборної Держави — це ціль життя і праці кожного Українця.

ПОЛЬСЬКИЙ ТЕРОР І СОЮЗ НАРОДІВ.

(Від власн. кореспондента).

Чисельні протести та петиції, які вислано до Союзу Народів з різних осередків еміграції в зв'язку з польськими насильствами над українським населенням, привели до того, що деякі з цих петицій прийняті і передані на розгляд підкомісії при Ген. Секретаріаті Союзу Народів. Після висновків підкомісії справа буде передана на чергову сесію Союзу Народів.

Зі всіх петицій, які висилали різні організації у Франції, прийнято лише петицію української колонії в Омекурі.

22. СІЧНЯ

Нам сестричка нині розказала,
Що колись давно, (я добре знаю) —
У зимовий ранок засіяло
Сонце волі у моєму Краю.

Вийшли люди на майдан Софії,
Де колись лунала княжа слава.
Хтось сказав: “Сповнились ваші мрії! —
Україна вільна вже Держава!”

Хтось сказав, і всі почули люди,
З Києва, аж по самі Карпати:
“Україна є, була і буде!
Вже її нікому не здолати!”

Нам сестричка розказала нині,
І сама я це вже добре знаю:
Знов прийде чарівна ця хвилинка
В Українському моєму Краю.

Як тоді, зйдуться ранком люди,
Пролунають знов слова палкії.
Запанує наша воля всюди
І заграє грімко дзвін Софії!

Л. Х.

СВЯТО СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ 22.І.1919 Р.

Після 1-шої світової війни, що тривала від 1914 до 1918 років перестали існувати великі імперії в Європі. Першим упав російський царат вже в 1917 р., відтак цісарська Австрія в 1918 р., а вкінці теж і цісарство Німеччини.

Після упадку цорської Росії Україна визволилася і стала вільною, незалежною державою. Проголошення самостійності України відбулося дня 22 січня 1918 року, дуже врочисто й манифестійно. В тому дні в Києві зранку вже гучно лунали дзвони з веж 15-банного собору св. Софії. На великий софійський майдан сходилися люди, що заповнили увесь велитенський майдан і ближчі вулиці. З собору вийшло ведичним походом духовенство й відправило святочний молебен. Після цього все стихло, а гучний голос зачитав манифест уряду Української Народної Республіки:

".... НАРОДЕ УКРАЇНИ! ТВОЄЮ СИЛОЮ, ВОЛЕЮ І СЛОВОМ, УТВОРИЛАСЯ НА УКРАЇНСЬКІЙ ЗЕМЛІ В І Л Ь Н А УКРАЇНСЬКА НАРОДНЯ РЕСПУБЛІКА. ЗДІЙСНИЛАСЯ ДАВНЯ МРІЯ ТВОЇХ БАТЬКІВ, БОРНІВ ЗА ВОЛЮ І ПРАВО ТРУДЯЧОГО НАРОДУ" А далі в манифесті проголошувалось
ВІД НИНИ УКРАЇНСЬКА НАРОДНЯ РЕСПУБЛІКА СТАЄ САМОСТІЙНОЮ, СУВЕРЕННОЮ ДЕРЖАВОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ".

І знову повнозвучні дзвони Софійського собору сповіщали народ про велику подію.

Але молода Українська Держава не мала ще тоді могутньої військової сили і не витривала під натиском ворогів Української Самостійності. Червона Москва на сході, а Польща на заході розпочали затяжну війну.

Українське військо боронило рідню Батьківшину, в його перших рядах була українська молодь, що жертвуючи своє життя записувала своє ім'я золотими літерами на сторінках історії.

Падали жертви Героїв....

Тим часом українська армія зміцніла, народ повстав проти ворожих загарбників і відстояв золотoverхий Київ, а разом і волю України.

І тоді в рік пізніше, дня 22. січня 1919 року знов же на тому головному Софійському майдані, де посередині пишається велично пам'ятник гетьманові Богданові Хмельницькому зібралися не-проглядні маси народу. Золотаво синіли прапори з Тризубами. Все навколо було прибране зеленню а на прикрашених стовпах видніли герби українських міст, князів, гетьманів.

В 10-ій годині ранку прибули військові частини всіх родів української армії і стали чотирокутником. З Софійського собору вийшло духовенство. Члени уряду, дипломатичний корпус представників чужих чержав, і сорок делегатів Західної Української Республіки усталилися всі на сходах пам'ятника - обеліску, побудованого напроти дзвіниці собору. Після молебня Голова Директорії сповістив народ про найважливіший акт в історії України - про ОБ'ЄДНАННЯ ГАЛИЦЬКОЇ ЗЕМЛІ з УКРАЇНСЬКОЮ НАРОДНЮЮ РЕСПУБЛІКОЮ. Після цього делегат Української Національної Ради в Західній Україні відчитав:

"..... УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА РАДА, ВИКОНУЮЧИ ПРАВО САМО - ВИЗНАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, ПРОГОЛОШУЄ УРОЧИСТО З'ЄД-

НАННЯ З НИНИШНІМ ДНЕМ, З'ЄДНАННЯ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЮЮ РЕСПУБЛІКИ В ОДНУ, ОДНОЦІЛЬНУ, СУВЕРЕННУ УКРАЇНСЬКУ НАРОДНЮ РЕСПУБЛІКУ".

Проголошення З'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ відбулося 22. січня 1919 року, тобто рівно через рік, після проголошення самостійності України.

Відчитання манифесту З'єднання Українських Земель в Українську Народню Республіку 22 січня 1919 р. в Києві

Петро Карпенко-Криниця

У К Р А Ї Н А

Є країна, що казкою сниться,
На дорогах скитальських ночей
І привабливим сонцем іскриться
У зіницях очей.

Є країна - одна, одинока,
Що, як стяг, пламенів в імлі,
У степах, у пшениці високій,
І тополях - у кожному селі.

Є країна - зима в ній і спека
Чарівні, як і подих весни,
Та за нами далеко - далеко
Того краю міста і лани.

Є країна, що стогне роздерта
У крові, - від села до села,
Для якої не шкодить і вмерти,
Щоб у часті вона розвіла.

Є країна - чи знаєте всі ви?
Що вогненно гримить буруном,
Де колосяється райдужні ниви
І заводи гудуть над Дніпром.

УКРАЇНОЮ звуть цю країну
І вона для нас більше, ніж рай
Бо отчизна то наша єдина,
Богом даний нам, рідний наш край.

